

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na doma za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolije pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenska šola v Gorici.

Avstrijska birokratična zaspanost je svetovno znana in isti žalostni ugled uživa tudi v naši državi običajno, uprav tihotapsko diplomatizovanje, katero se vselej pojavlja, kadar zadene vladno dolžnost, da odpravi kako krivico ter pomore pravici in zakonom do veljave.

Ako je treba ščititi predprave tistih, ki so močni in mogočni ter deležni vseh ustavnih in protustavnih dobrot, tedaj so avstrijske vlade koj pripravljene, potegovati se za domnevane koristi dotičnikov, a kadar je treba varovati slabe in neuplivne elemente, kadar je treba, pomoči tem, da dosežejo, kar jim gre po naravnem pravu in po pisanih zakonih, tedaj vlade, če že ne morejo odtegniti se svoji dolžnosti, skušajo stvar na korist privilegovancev zasukati, jo zavlačiti in odlašajo rešitev, kolikor dlje mogoče, da bi jim le ne bilo treba reči odločne besede.

Smelo trdimo, da avstrijska vladna avtoriteta še nikjer in nikdar ni bila tako ponižana kakor v zadnjih letih na Primorskem. V Trstu vlada ireidenta in avstrijska vlada nima poguma, da bi se demonstrativnim nastopom in izjavam vladajoče klike ustavila, nego je hoče svetu prikriti, kakor da je s prikrievanjem in utajevanjem vse storjeno. V Trstu se niti ne poskusi, bi-li ne bilo mogoče, spraviti lojalne elemente na krmilo. V Istri ni nič boljše. Revolucijsko gibanje, ki se je pojavilo za časa, ko je šlo za dvojezične napise pri sodiščih, se ni kaznovalo; mirno se je pretrpelo nezaslišano poteptanje vsake avtoritete in posledica tega je uprav anarhistična zdivjanost, katera je zavaladala v laškem taboru. In tudi v Gorici ni nič boljše in tudi tu je vsega kriva jedino vlada.

Kdor je sploh kdaj imel kaj vere in zaupanja v naše vlade, tega je morala pripraviti na druge misli vladna omahljivost, popustnost in neodločnost glede slovenske mestne šole v Gorici. Tu se je pokazala slabost vlade v pravi luči.

Dolgoletni boj goriških Slovencev za slovensko mestno šolo je znan v vseh posamičnih fazah.

Znano je, koliko križev in težav je bilo, dokler ni dež šolski svet goriški ukazal mestu, ustanoviti tako šolo, koliko truda in kolikih prizadevanj je bilo, predno je ministerstvo odobrilo to odredbo; znano je tudi, s kakimi težkotami se je bilo boriti, dokler se ni izposlovala razsodba najvišje inštanice — in šole še ni bilo. Mestna občina se je vsem zahtevam in ukazom protivila in vsled vladne neodločnosti in vsled potuše, katero so dajali goriškim Lahom izvestni uplivni gospodje, je minolo mnogo časa predno se je končno dognalo, da mora občina ustanoviti slovensko šolo.

A sedaj se je začela nova in takisto težka borba, kakor je bila prejšnja, in le uzorni disciplini goriških Slovencev, njih navdušenosti in požrtvovalnosti gre zahvala, da v tej novi borbi zaradi poslopja še ni zmagal mestni magistrat, dasi mu gre vse na roke, kar je Slovincem sovražno. Tudi pojedinosti te borbe so znane. Magistrat je ustanovil slovensko mestno šolo in jo nastanil v neki stari, za vsako drugo rabo neprikladni, nezdravi in ob mestni periferiji ležeči vojašnici. Vsi protesti, vse prošnje niso nič pomagale, goriški Slovenci so morali uprizoriti nekako obstrukcijo in stvar še vedno ni dognana. Slovenski, za šolo godni otroci ne obiskujejo mestne šole, nego hodijo i nadalje v Slo-gine zavode, le trije otroci hodijo v mestni zavod, na katerem so nastavljeni menda štirje učitelji!

To traja zdaj že nekaj mesecev in vlada se še ni odločila, kaj storiti, še do današnjega dne ni ukazala občini, preskrbeti primernih zdravih in v mestu ležečih prostorov in sodimo, da tega nalašč ne stori, da bi na ta način še za jedno leto vso stvar zavlekla.

Tako se poteguje avstrijska vlada za pravico, tako zastopa svoje lastne odredbe in s tako energijo varuje svojo avtoriteto. Kadar treba prelivati kri za državo in cesarja, tedaj naj smo Slovenci prvi, kadar treba plačati davke, tedaj nas poznajo, kadar pa naj nam vlada pomore do naše pravice, takrat se obotavlja, takrat omahuje in nas neče poznati.

Le vedno dreganje in pritiskanje bo naposled vlado primoralo, izreči jasno besedo. Neugodna za goriške Slovence ne more biti, a čakali jo bodo samo, če vztrajajo neupognjeni v kruti borbi, tako kakor doslej. Žilavost, odločnost in neustrašnost goriških Slovencev v tem boju nam je lahko vsem ostalim Slovincem v vzgled, takisto pa tudi njih nerazrušna disciplina in požrtvovalnost. Dokler bodo tako organizovani, solidarni in pogumni ni se jim ničesar bati in jih ne premaga niti celo krdelo Rinaldinijev.

V Ljubljani, 9. aprila.

Kdo bode dunajski župan? To vprašanje še ne bode tako hitro odločeno. To je gotovo, da bode pri prvi volitvi voljen dr. Lueger, gotovo je pa tudi, da ga vlada ne bode predložila v potrjenje. Protisemitje so sami dra. Luegerja onemogočili. Vprašanje so njih listi tako zasukali, da mora kar Badeni pobrati kopita, če dr. Lueger zmaga. Dr. Lueger je pa v parlamentu tudi preveč v tej zadevi naprej rinil svojo osebo. Vedno se je zagajal v vlado, ker ga ni predložila v potrjenje. Taktnejše od njega bi bilo, da bi bil to borbo prepustil drugim. Vprašanje je le, če bodo protisemitje pri drugi volitvi še volili dra. Luegerja. Vladni in liberalni listi mislijo, da ne več. Po našem mnenju se bodo pa le težko od njega ločili, ker nobeden drugi mej njimi ne ohrani več složnosti. Da bi bil voljen kak drugi, dr. Lueger pa faktično vodil županstvo, ni verjetno, ker noben župan ne bode hotel biti samo dr. Luegerjevo orodje.

Banffyjeva vlada se ne bode dolgo držala. Banffy je jedino zaradi tega še ministerski predsednik, ker mu ne morejo najti sposobnega naslednika. Ogerska liberalna stranka ima dovolj nadarjenih mož, a ti so vsi zgubili zaupanje krone. Konservativnim plemenitašem se je posrečilo jih očrniti na Dunaju. Tisza, Wekerle, Szilagyi so jako nadarjeni možje, a nobeden ni več mogoč za ministerskega predsednika. Posebno Wekerle je jako nadarjen mož, a ga sovraži plemstvo. Tega ni naj-

Listek.

Judeževa smrt.

(Spisal Willy Pastor; poslovenil Fr. Lisjak.)
(Konec.)

Tudi to ga ni motilo. Vedel je, da dela dobro s svojim trudom, in delal je dalje.

Do strasti, ki se je bližala boleznim, se je razvijala njegova poštena skrbnost. Vse je opazoval le še s tega stališča, je-li koristno ali ne. Resno ga je posvaril tedaj mojster, ko je hotel braniti ženi, da uporabi za maziljenje dragoceno olje. Nazarenc ni videl na njem drugega, nego nepopoljljivo lakomnost, in vedno rastoče odtujevanje se je urinilo mej njega in starega colnarja Judeža.

Bilo je v tistem času, da so farizeji zasledovali Jezusa. Poznali so Judežovo slabost in mu ponudili denarja, če izda čas in kraj. Ogorčen jih je zavrnil.

Ko je pa bil sam, prišlo mu je na misel: Kaj bi bilo, če bi sprejel denar in jim dal napačno izjavo? — Takoj se je zopet iznebil te misli. Kaj bi porekel k temu Jezus! — Ta misel se mu je zopet vrnila. Jezus itak ni imel smisla za praktične stvari. Seveda bi gotovo ne bilo povsem pošteno, če bi to storil. Toda, bili ne storil tega za Jezusa? — Bi-li ne postalo njegovo dejanje baš po tem dobro?

Začel je premišljevat vse mogoče slučaje. Spočetka igraje, vedno z mislijo, delati samo v domiš-

ljiji tako. Toda slike te domišljije dobivale so vedno razločnejše oblike. In čim jasnejše so postajale, tembolj je umiril svojo vest.

„Jezus stanuje“ — tako si je dejal, — „v hišici na vzhodni strani Oljske gore. Po solnčnem zahodu hodi iz mesta tjakaj. Ako se je v mestu ne navadno dolgo zadržal, gre takoj domov. Če še pa ni tako pozno, če še ni noč, tedaj gre poprej na vrt tam v bližini in ostane tam nekaj časa. Pasha je pred durmi. Na dan pashe se bo gotovo radi južine dolgo v mestu mudil. Niti misliti ni torej, da bi šel še na vrt. Če bi torej —“

Judež je zvršil svoj načrt.

Ostro so mu gledali farizeji v oko, ko jim je trdno in sveto zatrjeval, da dobe na večer pashe Jezusa v vrtu Getzemane. Pa on je zdržal pogled, in našteali so mu denar. Seveda so zahtevali, da mora sam voditi vojake, ki bodo zgrabili Jezusa.

Sprejel je ta pogoj. Neprijeten je sicer bil. Morda mu bodo celo denar zopet odvzeli. Pa saj ga lahko pravočasno spravi v varnost. Potem ga k večjemu lahko še pušajo in tepejo.

Nemirna luč redkih bakelj je razsvitljevala malo kopico oborožencev, ki je stopala pozno na večer pashe proti Getzemane. Judež je bil vodja. Nekako čudno mu je bilo pri srcu.

Kaj bo storila rožljajoča truma z njim, če vidi, da je goljufana? Potem pa je zopet premišljeval,

kako potrebna je baš sedaj njihova blagajna denarja, in veselil se je, da se mu je tako dobro posrečil načrt. Skoro vesel je vodil svoje ljudi na mesto, kjer je bil sicer najti Jezus. Že je hotel začeti svoj opravičevalni govor in vrgel le še malomaren pogled po pokrajini, da se prepriča o dobrem izteku. Tu — Grom in peklo! — Ali vidi prav? — Se-li ni ganila tu postava? — Vender ne Jezus? — Ne, ne! Postava se je obrnila — luč bakelj je poigravala po njegovih potezah — grozno, o n je bil!

Kakor pri krču zganil se je Judež. Potem je priskočil Jezusu nasproti. Njegova prva misel je bila, braniti ga, izgubiti življenje, predno bi ga oni dobili.

Toda Jezus ga je sunil od sebe. „Izdajalec!“ to je bilo vse, kar je rekel.

Izdajalec! Kako mu je zvenela beseda v ušesih, kako se je opotekal nazaj, in kako se mu je stemnilo pred očmi. Zavest ga je hotela zapustiti.

Pa on je moral bedeti, zavesti ni smel izgubiti, sedaj ne!

„Ni on to!“ zaklical je vojakom. „Ne, to ni on! Mi moramo dalje. Tam-le ga najdemo. Ta-le je samo —“

Jezus pa se je ponosno zravnal, in ne da bi ga zadel s pogledom, se je obrnil k vojakom. Z odločnim glasom izustil je usodepolni besedi:

„Jaz sem!“

Sedaj je bilo izgubljeno, vse izgubljeno. S to-

več kriva njegova proticerkvena politika, kakor to, da ni nobene visoke plemenite rodbine. Vsaj smo videli, kako so konservativni magnatje pod Banffyjem takoj mnogo krotkejši postali. Gospodska zbornica je vzprejela v bistvu vse cerkvene zakone, katerih bi pod Wekerlom nikdar ne bila. Stanovske koristi so odločevale, ne pa versko gorečnost.

Turški sultan — posredovalec. Po časopisih se je razširila novica, katera se nam ne zdi prav verjetna. Papež, oziroma katoliški škof v Bolgariji je bil kneza Ferdinanda izključil od prejemanja sv. zakramentov. Knez bi torej po katoliškem obredu ne bil smel praznovati Velikonoči. To je bilo jako neprijetno za kneza in pri papežu je baje posredoval turški sultan kot vrhovni vladar Bolgarije in dosegl, da se je dotično izključenje preklicalo. Nam se dozdeva ta novica jako čudna. Odnosaji mej papežem in sultanom so res najboljši, a vender se nam ne zdi verjetno, da bi papež pustil v takih stvareh posredovanje mohamedanskega vladarja. S tem bi se pač sultanu priznal prevelik upliv na katoliške cerkvene zadeve. Seveda v orijentu se marsikaj čudnega zgodi. Vsaj je v krimski vojni tudi Turčija bila na tisti strani, ko je proti Rusiji branila katoliške pravice do božjega groba.

Bolgarska in grška cerkev. Mnogo se je pisalo o tem, da se sporazumita bolgarska in grška cerkev, ki sta do sedaj bili v nasprotju. Grki so Bolgare zmatrali za razkolnike. Tudi v Rusiji so se slišali glasovi, da bolgarska cerkev ni pravoslavna, dokler so Rusi bili v političnem nasprotju z Bolgari. Pri carigradskem patrijarhatu so dolgo se nadejali, da bode Rusija prisilila Bolgare, da se zopet združijo s patrijarhatom. Posledica temu bi bila, da se odpravijo bolgarske škofije v Makedoniji. Te želje se Grkom ne bodo izpolnile. Rusija sedaj o tem noče ničesar slišati. Bolgarske škofije v Turčiji ostanejo. To pa vse nikakor ne izključuje, da bi bolgarska in grška cerkev se ne zblížali. Bolgarski knez je v Carigradu bil obiskal grškega patrijarha. Patrijarh mu je vrnil obisk. Kaj sta se dogovorila, se seveda ne ve.

Kuba je za Španijo že tako rekoč izgubljena. Poročila o poslednjih španskih zmagah so bila izmišljena. Španski poveljnik je z lažnjivimi poročili hotel prikriti nevspehe. Potrdilo se je, da so Španci izgubili mesto Pinar de Rio. Tajili so to največ zaradi tega, da so mogli trditi, da se vstaji ne morejo od nobene vlasti priznati se za vojujočo vlast, ker še niso vzeli nobenega mesta. Španski poveljnik je še mislil mesto hitro iztrgati vstašem, a se mu noče posrečiti. Španija je sklenila poslati na Kubo zopet 40.000 vojakov. Odidejo pa tja še le jeseni, ko bode ugodnejši čas za bojevanje. Kdo pa ve, kaj se vse do jeseni zgodi na Kubi? Iz Zjedinenih držav pa Kubancem prihaja vsakovrstna pomoč. Sedaj bi Kubanci se še zadovoljili z večjo avtonomijo, a jeseni bodo pa najbrž že zahtevali popolno samostojnost.

pimi očmi je zrl Judež. Kakor skozi pajčolan je le še opazil, da so se učenci po kratkem odporu razkropili v vse vetrove, da se je dal Jezus mirno zvezati, in da so se baki je zopet vrnil.

Potem je izgubil zavest in se zgrudil z gromkim udarcem na zemljo...

Bila je noč, ko se je zopet zavedel. Spomin se je oživil v njem. Skočil je pokonci in kakor besen zdirjal na vrh kamnoloma v bližini.

Stopil je tik na rob in zrl doli v vrtoglavo globočino. Zdela se mu je, kakor da mu tam doli nekaj namigava. Že je hotel storiti odločilen korak. Toda zadržalo ga je zopet. Bi-li ne mogel morda vender še pomoči svojemu gospodu?

Celo noč blodil je na prostem. Ko se je danilo, bila je njegova prva pot k farizejem, ki so mu dali denar. Mej potjo vzel je z doma vse, kar je imel suhega denarja. Potem je stopil prednje. Prosil je, moledoval, ječal. Prinesel jim je denar nazaj, naj ga izpuste. Smejali so se.

Vse hoče dati, kar ima... služiti jim hoče... zastonj, kot suženj... naj ravna jo z njim kakor z živino... k najpodlejšim stvarjem je pripravljen...

Pljunili so pred njim in ga pustili stati. V svoji obupnosti je vrgel za njimi mošnjo, tako močno, da so se tolarji potakali iz nje. Zraven pa je zatulil kakor teptan pes, in rujoč si po laseh, zdirjal je strani. — — —

Še nekaj o našem gledališču.

Včeraj došla „Edinost“ se bavi precej obširno z našim gledališčem. Povod jej je dal naš članek „Koncem sezone“, iz katerega skuša dokazati, da so bili vsi dopisi, kar jih je priobčila tekom sezone, opravičeni in umestni.

Sedaj, ko je minila sezona, je tudi nam mogoče govoriti brez ovinkov, kar je bilo prej nemogoče, ker nas izkušnja uči, da vsako javno razpravljanje o internih rečeh gledališču samo škoduje.

„Edinost“ se zelo moti, če misli, da jej je kdo zameril, da je priobčevala ostre dopise o gledališču, zamerilo se jej je le, da je prinašala tendencijsne dopise in neosnovane napade. Kritik naj sodi igre, repertoar in predstavljalce — za drugo naj se ne meni, sosebno ako ne pozna zakulisnih razmer.

Vse drugače pa je postopala „Edinost“. Žal, da nam dotične številke, v katerih so izšli dopisi, niso pri rokah, da bi odgovarjali na vse posamične navedbe, a ker se na nekatere spominjamo, naj na-te odgovorimo.

Intendanci se je n. pr. očitalo, zakaj ni pojasnila uzrokov odhoda nekaterih močij. Naj danes povemo, da je jeden odšlih gospodov ušel, zapustivši nekaj malih dolgov, drugi pa uganjal take nečuvne škandale, da ga je intendantca morala odpustiti. Ali naj bi bili take reči mej sezono razlagali na dolgo in široko in umazano perilo v javnosti prali?

Ostre besede so se čitale, ker sta dva odlična umetnika rojaka v tujini in se nič ne stori, da bi se privabila zopet v domovino. O oportuniteti izvršitve tega nasveta nam brani takt govoriti, sicer pa naj „Edinost“ vzame svinčnik v roko in naj izračuna, koliko bi to veljalo. Kje naj se dobi denar? Gospodje v Trstu mislijo najbrž, da je tista dva umetnika dobiti za par stotakov na leto! Tu gre za več tisočakov, katerih pa v Ljubljani nihče iz rokava ne stresa in katerih „Dram. društvo“ ne vzmore, tudi ko bi bilo gledališče pri vsaki predstavi razprodano; saj se že zdaj vzlic razmeroma prav dobremu obisku le zatagadelj izhaja, ker so pevci in igralci primeroma slabo plačani. Ko bi hotelo „Dram. društvo“ osobe po tem plačati, kar zasluži, bi moralo imeti trikrat toliko subvencijo, kakor jo ima.

Silna zamera je tudi bila, ker se odlični rojak-umetnik, ki deluje zdaj na tujem, ni povabil na gostovanje. Ko bi bil dopisnik „Edinosti“ vedel, da je dotični rojak našega sedanjega režiserja povsem brez uzroka tako razžalil, da ta ne bo z njim na istem odru nastopil, bi tega ne bil zapisal. Zdražbo je dopisnik seveda veliko naredil in tisti, ki razmer ne poznajo, so radi tega dovolj zabavljali. Ali naj bi se bila intendantca zaradi jednokratnega gostovanja sprla z marljivim režiserjem in uzornim igralcem, kateri je v sedanjih razmerah uprav nenadomestljiv?

Da so imeli dopisi tendenco, delati zdražbo in hujskati zoper intendantco, svedoči ta-le vzgled: Neki igralec, sicer najtoplejše pohvale vreden mož, se je ustrašil velike vloge, katero je bil dobil in zahteval, naj se dotična predstava odloži za cel teden. Pri nas se ne more po več iger hkrati študirati, ker je več močij, ki imajo čez dan druga opravila in prihajajo le zvečer k skušnji, intendantca je bila torej v največji zadregi in prišlo je do malega razpora. Ta razpor se je tekom 24 ur poravnal in je dotični igralec nastopil na že poprej določeni dan in sicer z najlepšim uspehom. A razpor je trajal vendar toliko časa, da se je utegnil oglasiti jeden dopisnik „Edinosti“ in skušal huj-

Še vedno je ležal Judež nepremično na mrtvecu. Vročina njegovega obraza je ogrela mrtvečeve prsi. Judež je pogrešal pomirljivo hladilo. Prepaden je privzdignil glavo.

Oblaki so se razdelili. Jasno in globoko se je božilo nebo nad moriščem. Judež se je vzbudil na kolena in zrl nepremično na brezumno, svezdnato kupolo.

Gržnilo ga je. Ali ni bilo, kakor bi zrl z neba nanj oko? Oko, katero je le predobro poznal? Slučajno si je upal pogledati na mrtveca kraj svojih nog. Tu zakriči in na mah je bil na nogah. Ali je še živel Jezus? Kako topo ga zro mrkle oči! — In se-li niso ganile modre ustnice? ... Da ... ganile so se ... šepetale so ... kaj neki? ... Iz-dajalec? Izdajalec!! ...

Opotekal se je nazaj. Z negotovim, vprašajočim pogledom zadel je še jedenkrat mrtvečeve poteze: Steklene oči so bile še vedno nanj obrnjene.

Sedaj pa je bilo po njem. Vrgel je plašč od sebe in v velikih skokih oddirjal — doli po hribu.

Straža se je baš vrnila. Postavila se je široko na pot, da pozove čudnega ponočnjaka na zagovor. Judež je pobil vojaka z jednim udarcem na prsi k tlom in besnel mimo njega.

Veter mu je žvižgal okoli ušes.

Naprej!

Ponočna ptica je kričaje sfrfotala pred njim od tal.

skati zoper intendantco. Tega seveda ni pomislil, kolika materijalna in moralna škoda je pretila gledališču, ko bi cel teden ne bilo predstave.

Nič ne pretiravamo, če rečemo, da jedina informacija teh raznih dopisnikov je bil zloglasni „theaterklatsch“; ako pa take reči resen list nosi v javnost in ako se vidi, da njegova pisava gledališču škoduje, in škodovala je „Edinost“ mnogo, koristila pa prav nič, potem se ni čuditi, da se mu to zameri. Naše gledališče je primeroma velik zavod in voditi tak zavod, skrbeti za igre, za garderobe in še za sto in sto drugih reči je stvar, o kateri nima niti pojma, kdor ni pogledal za kulise. Brezvestno je, če se tako resno prizadevanje, ki je doslej rodilo že mnogo lepega sadu, podira in oškoduje. Naj nam gospodje v Trstu verujejo: Intendant slovenskega gledališča ima toliko dela, skrbi in bridkih ur, temu je treba doprinesiti toliko osebnih in tudi denarnih žrtev, da je vsak, kdor je bil jedno leto intendant, si pridobil več zaslug, nego se jih bodo vsi gledališki kritiki „Edinosti“ pridobili vse svoje življenje.

Mnogo se je pisalo tudi o repertoarju in zlasti se je intendantci očitalo, da ne uprizarja slovanskih iger. Do letošnje sezone se je uprizarilo na našem odru že lepo število slovanskih, zlasti čeških dram, a uspela ni ne jedna, če ni bila lokalizovana. Ukus našega občinstva je pač tak, da mu ne ugajajo češke in ruske igre, kakor tudi čitajoče občinstvo ne mara ruskih pisateljev. Koliko ruskih in čeških romanov je že priobčil naš list — a vedno so se ljudje pritoževali ter zahtevali, naj prinašamo ali izvirne ali iz francoščine preložene listke. Za jedno predstavo pa se ne izplača prelagati in učiti iger; že prelaganje iger in izpisovanje ulog velja lepa novce, studiranje traja precej časa, končni efekt pa je denarna izguba, izguba časa in nezadovoljnost občinstva.

Toliko na kratko in samo glede tistih rekriminacij, katerih se še spominjamo. Naj bo „Edinost“ prepričana, da jej bomo jako hvaležni, če bo skušala podpirati trdi boj slovenskega gledališča za obstanek in razvoj — in ta boj je toliko hujši, ker je nemška konkurenca denarno krepko podprta in ima nemški podjetnik tisočkrat laglje stališče, nego „Dramatično društvo“, že ker ima igralcev na izbiro — če bo priobčevala pravična in nepristranska poročila, naj so pisana še tako ostro. Za tendencijsna poročila pa jej ne moremo biti hvaležni, niti ne moremo mirno dopustiti, da bi se z občudovanja vredno požrtvovalnostjo delujoči intendantje psovali kot „hudiči“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. aprila.

— (Nulla dies sine linea.) Sinočni „Slovenec“ nas je počastil z dolgim, konfuznim odgovorom na naše pojasnilo glede pouka krščanskega nauka na mestnih nemških šolah. „Slovenec“ je moral prati svojega škofa, ker pa je to sila težko delo, se zviija na vse mogoče načine in dokazuje celo, da je mestni šolski svet kriv, da je upravno sodišče razsodilo, da se mora v Ljubljani ustanoviti nemška šola, in pobija zakon, kateri je omogočil, da se mora v Gorici ustanoviti slovenska šola. Z ljudmi tako kratke pameti ni mogoča resna polemika, ti sodijo na Studenec.

— (Zadnja gledališka predstava) bo, kakor smo že poročali, v soboto dne 11. t. m. in sicer se bodo predstavljali „Razbojniki“. Želeti je, da

Naprej!
Trnjev plot raztrgal mu je noge do krvi. Naprej! Naprej!

Videl ni, kaj mu je ležalo na poti. Dvakrat je pal. Jedenkrat v jarek, potem čez kup malih kamenov. Toda urno kakor strela se je vedno zopet pobral in besnel dalje.

Končno je zijal kamnolom pred njegovimi nogami. Upehan je postal in čakal, da se umirijo hropeče prsi.

Podplati so ga pekli. Čez lice je kapljala kri. Pot je pilepil spodnjo obleko tesno na telo.

Čutil ni ničesar. La močno hrepenenje je oživel v njem. Maščevati je hotel svoje izdajstvo. Umreti je hotel, umreti — toda umreti kakor kristjan. Zato je čakal, da so se umirile ranjene prsi, in se mu je zjasnilo v glavi.

Potem je pal na kolena, sklenil roke in po-božnejše in srčnejše, kakor kdaj molil je molitev svojega Gospoda...

Z dušnim mirom stopil je potem na rob kamnoloma. Še jeden pogled je poslal gori proti nebesom. Solze so mu stopile v oči, ko je razprostil roke in brez obotavljanja storil strašen skok...

Minulo je več tednov, predno so našli mej kamenjem razmesarjeno truplo. Šele smrad gnilobe jih je opozoril. Dva zločinca sta dobila nalog, da zagrebeta na pol razpale ude...

bi bilo gledališče dobro obiskano, zlasti ker se predstava priredi na korist šesterih članov naše drame.

— (Intendanca slovenskega gledališča) nas je z ozirom na našo včerajšnjo pripomnjo glede benefice gospe Danilove naprosila, pojasniti, da je odbor „Dram. društva“ dovolil gospodu in gospej Danilovi skupno benefico ter ju o tem obvestil. Ker pa je gospod Danilo zadnji dan sam nastopil kot beneficijant, je to brez dvoma storil v porazumljeni s svojo soprogo.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) naznanja svojim tukajšnjim in zunanjim članom redni občni zbor na dan 18. t. m. v prostorih „Narodnega doma“. Ker pridejo letos na dnevni red, kateri še priobčimo, posebno važne zadeve, vabijo se člani, da se udeležijo občnega zbora v kolikor mogoče obilnem številu.

— (Nastanitev deložiranih strank) V našem mestu nastopila je doba — demoliranja in zajedno deložiranja. To podiranje je neizogibno, vprašanje pa je: kam s strankami? Magistrat ima nekaj svojih, lansko leto zgrajenih barak. V teh bode dobilo mnogo ljudij zavetja do — jeseni. Kaj pa z ostalimi, in kaj potem na zimo, če se ne bode do tedaj nič ali le malo sezidalo. In še tedaj: koliko bo suhih, zdravih in porabnih stanovanj v mestu? Hišni posestniki, ki se bodo požurili z zidanjem in v pozni jeseni zamogli stanovanja ljudem pripraviti, bodo sebi mnogo koristili, ljudem pa izkazali veliko dobroto. Neizogibno se nam zdi podraženje ostalih stanovanj, izpodirvanje strank in — pomanjkanje stanovališč. Na jesen nastanejo v našem mestu pretužne razmere, če se do tedaj ne dogradi zadosti hiš. Ko bi se bil regulacijski načrt pravočasno odobril, bi bilo še kaj upanja, tako pa ga ni skoro nič.

— (Podiranje poškodovanih hiš.) Te dni pričeli so podirati hišo Ivane Kovačeve na Krakovskem nasipu št. 4 in ono g. Ivana Frischa na Marjinem trgu. V Kolodvorskih ulicah pričeli so podirati staro poslopje tvrdeke Ign. pl. Kleinmajerja in Otom. Bamberga, kateri zgradi na imenovanem prostoru novo hišo v nekoliko večjem obsegu s primerno façado.

— (Naval laških delavcev.) V ponedeljek in torek pripeljalo se je zopet 10—12 vagonov laških delavcev v Ljubljano in vlaki, dohajajoči v tem času sem, imeli so po jedno uro in več zamude.

— (Na včerajšnji mesečni semenj) se je prignalo 748 konj in volov, 252 krav in 39 telet, skupaj 1036 glav. Krave s teleti in pa konji so se še dobro prodajali, posebno konji, kjer so bili prišli kupci iz Italije in so precej konj pokupili; z voli je bila kupčija srednja.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 29. marca do 4. aprila kaže, da je bilo novorojencev 15 ($=24.44\%$), umrlih 11 ($=17.68\%$), mej njimi jih je umrlo za vratico 5, za jetiko 1, za različnimi boleznimi 5. Mej njimi sta bila 2 iz zavodov ($=18\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatino 2, za vratico 5 oseb.

— (Blagor jim!) Namreč sodnim slugam, katerim se je, če nas ne moti uradni list, odprla krasna karijera. Te dni je priobčila „Laibacher Zeitung“ razglas, da je pri višjem sodišču v Gradcu izpraznjeno mesto „Raths- eventuell Kanzleidienersstelle“. Če torej kak sodni sluga postane višjesodni svetnik, se izprazni še jedna služba. Prošnje do dne 1. maja.

— (Sneg) je te dni na več krajih pal, po visokih gorah tudi pobelil. Vsled severnih vetrov, ki nadvladajo že prav nadležno, še ni pričakovati ugodnejših dnij. — Temperatura je stalno pod normalom.

— (Iz Idrije) se nam piše 8. aprila: Kako bode idrijsko učiteljstvo proslavilo cesarjevo petdesetletnico? Približuje se petdesetletnica dneva, ko je Njegovo Veličanstvo, naš preljubljeni vladar, zasedel prestol. Pripravljati se je začelo že celo cesarstvo, vsi narodi hočejo tekmovati drug z drugim, da proslave ta imenitni, za celo cesarstvo lepi in važni dogodek. Ko je naš preljubljeni vladar zvedel, da mu narod, zvesti in pokorni državljani namestavljajo spomenike in na druge načine slaviti njegovo osebo, odklonil je to in izrekel željo svojega prebлага srca, da se petdesetletnica njegovega vladanja obhaja jedino le z dobrodelnimi naredbami. Dragi idrijski rojaki! Mnogo in premnogo naši idrijski dijaki trpe za časa svojega šolanja hudo revščino, katera jim le pregostokrat vcepi

kal hiranja in prerane smrti, ker stariši in sorodniki jim ne utegnejo dosti podpore dajati in na ta način v revi omagajo, da ne morejo šol nadaljevati in dovršiti. Dosti imamo pa tudi pridnih, nadarjenih učencev, kateri zgolj radi nemščine ne morejo na višje šole. Podpirati naše revne pa pride idrijske dijake — po potrebi in tako dolgo — da dobijo javno službo, je toraj dobro, prebлага delo, koristno za naše ljudstvo, za državo in idrijsko rudarsko mesto. Prej so bili naši dijaki vzprejeti v Alojzovišče, ali sedaj se niti eden ne vzprejme, ko je vendar umrl naš prevzvišeni knezoškof Wolf, idrijski rojak zapustil ustanovo v prvi vrsti le za idrijske rod. dijake. Na predlog g. šolskega vodje A. Novaka je učiteljski zbor sklenil, ustanoviti v stalen in trajen spomin petdesetletnice vladavine ljudomilega našega cesarja štipendije za podporo revnih idrijskih dijakov. Vsak od učiteljstva zavezal se je, vsak mesec skozi tri leta po jedno krono darovati in razen tega napraviti se še dva koncerta na leto v prid te ustanove. Pridružilo se je k temu rodoljubnemu podjetju prostovoljno že mnogo šolskih prijateljev in prijateljic, katerim že sedaj kliče: Bog Vam plačaj stoterno! Pozivljamo Vas, drage rojake, ki imate čuteče srce za revščino svojega sorojaka, da prirejate v ta namen veselice in tako nabereate deneskov za označeni namen. Najmanjši dar se bo hvaležno sprejel. Denar naj se blagovoli pošiljati gospodični Minki Kavčič, učiteljici. Postavimo tako po svoje spomenik presvetlemu cesarju, čigar vladarski modrosti in premili skrbi za blagor prebivalcev idrijskega rudarskega mesta se imamo že toliko zahvaliti. Pomagajmo marljivim pa revnim sinom rudarskih starišev s temi jubilejskimi štipendijami, njim samim v blagor, ob jednem pa v korist državi in narodu. Zdržimo po geslu presvetlega cesarja v to svrhu svoje moči in pridobivajmo za take ustanove krog sebe šolske prijatelje in prijateljice, da prej ko mogoče dosežemo svoj lepi namen.

— (Prazgodovinske izkopine.) V Loki pri Črnomlju so delavci pri prekopavanju vinogradov našli na razne prazgodovinske reči, katere so se poslale dež. muzeju.

— (Izseljevanje v Ameriko.) Zopet smo dobili nekaj pisem, v katerih se pritožujejo v Ameriko odšli rojaki, da so bili v Bremenu prisiljeni doplačati na kupljene vožne listke vsak po 4 gld., dasi so se v Ljubljani drugače zmenili. Podjetja, ki se bavijo s prevažanjem izseljencev, se seveda izgovarjajo na razne načine in odklanjajo od sebe vsako odgovornost, vendar je očitno, da so vsi tisti izgovori puhli in jalovi. Naj bi se vlada vendar že ganila in stopila krepko na noga sleparskim agentom, ki ljudi po ulicah love in jih nagovarjajo, naj se izselijo, pa tudi avstrijski konzulati naj bi kaj storili, saj jih nimamo menda samo za parado.

— (Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je pri svojem dobro obiskanem mesečnem zborovanju dne 1. aprila t. l. g. Ant. Brezovnika, učitelja v Vojniku, radi mnogih zaslug, ki si jih je pridobil za društvo in šolstvo sploh, soglasno imenovalo za svojega častnega člana ter mu koj vročilo lepo narejeno diplomu.

— (Zdravstveno stanje) Osepnice so v kočevskem okraju popolnoma prenehale, pričakovati pa je, da prenehajo kmalu tudi v ribniškem okraju, kjer se že dlje časa ni primeril noben nov slučaj.

— (Novi celovski župan) Dosedanji celovski župan dr. Posch je odstopil. Občinski svet je na njegovo mesto postavil dosedanjega podžupana tovarnarja Neunerja.

— (Prvo sokolsko društvo v Istri) se snuje v Pazinu. Lahi že kriče, kar svedoči, da se — boje.

— (Goldinarskih bankovcev) je bilo do konca meseca marca uničenih in odpisanih 56,912 529 goldinarjev. V prometu jih je ostalo torej le še za 970.832 gld. Kakor znano, se goldinarski bankovci ne vsprejemajo več, pač pa jih do konca tekočega leta vsprejemajo še c. kr. oblastva in davkarije.

* (160.000 vojaških begunov) išče ogerska policija, pa nima nič upanja, da jih dobi. To število je avtentično. Ogerski domobranski minister je je povedal v parlamentu in pristavil, da zbeži vsako leto povprek 33.000 potrjenih in še ne potrjenih mladeničev, največ iz srbskih in rumunskih okrajev.

* (Madjarska korupcija.) Nedavno tega se je začela proti policijskemu svetniku Chudyju v Budimpešti sodna preiskava, katera je spravila kaj čudne reči na dan. Da je ogerska policija podkupljiva in da odpre „bakšiš“ vsaka vrata, je znana stvar, a imenovani policijski svetnik se ni na to omejeval, nego defraudiral plačane globe in aretovancem lastne svote, ponarejal pobotnice in plenil zapuščine. Že doslej se je izkazalo, da je mož defraudoval 12 000 gld uradnih novcev in kakih 20.000 goldinarjev privatnega denarja.

* (Pogumna žena.) Te dni je v Benetkah v visoki starosti umrla Magdalena Piriani. Pokojnica se je hrabro udeležila bojev v Benetkah l. 1848. in leta 1849. pod poveljstvom Garibaldija hrabro branila Rim. Imela je tri odlikovanja za izkazano hrabrost.

* (Nezgoda pri otvoritvi nove železnice.) V torek se je otvorila na Angleškem nova železnica. Ko se je slavnostni vlak vračal v Snowdown, je lokomotiva skočila s tira in padla v neki prepad, kjer se je razbila. Več oseb je bilo ubitih.

* (Otrok ni več!) V Berlinu je neki petnajstletni deček svojo šestnajstletno ljubimko skušal ustreliti, češ, da mu je nezvesta. Ranil je deklo jako nevarno.

* (Dvojen umor.) kateri se je zgodil v soboto v Londonu, obuja veliko senzacijo. Bogati žid Levy, ki je v svoji hiši stanoval sam s svojo gospodinjjo, povabil je bil neko sorodnico za ta dan na obed. Sorodnica je dolgo zvonila, a hišna vrata se niso odprla. Neki sosed se je ponudil, da s svojega, ob Levyjevo hišo meječega dvorišča pogleda, če se je morda kaj nenavadnega zgodilo. Pristavil je lestev in pri hodnikovem oknu videl, da je neki tujec v hiši. Ker je bilo znano, da je stari žid Levy sila bogat in da ima v svoji hiši posebno mnogo zlatnin in dragih kamnov, je mož koj slutil, da se je zgodilo kako hudodelstvo. Tekel je po policijo in ta je našla stanovanje oplenjeno, Levyja in njegovo gospodinjjo mrtva. Policija je, pregledujo stanovanje našla luknjo v stropu neke sobe. Skozi to luknjo in čez streho je prišel morilec v hišo. Jeden redarjev je skozi luknjo splezal na streho in zagledal za strešno ograjo čepečega človeka. Ko je ta videl bližajočega se redarja, je jezno vzkliknil in začel neke zveznje na ulico metati, potem pa je splezal čez ograjo, prijel škrijce svoje dolge suknje in, držeč je od sebe, se spustil v grozni prepad. Skočil je s strehe petnadstropne hiše na ulico. Ljudje so ga videli. V zraku se je jedenkrat prekopicnil, potem pa padel na neko deklico. Pravi čudež je, da je deklica le malo poškodovana. Morilec je smrtno nevarno ranjen. Pretresel si je možgane in si zlomil roke in noge. Predno je skočil s strehe, je pometal na ulico mnogo zlatih ur, verižic in drugih dragocenosti. V njegovem žepu so našli mnogo dragocenosti in denarja.

* (Požar v gledališču.) V Courtrainu v Belgiji je minoli teden nastal v gledališču mej predstavo ogenj, ki je upepelil celo poslopje. V gledališču je bilo 2500 oseb, a vendar se ni primerila nobena nesreča, ker so ljudje mirno zapustili goreče gledališče.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gg. Sodaščani pri odhodu prijatelja, novoimenovanega poštarja g. Al. Škerla 8 kron. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za po potresu prizadete prebivalce v Ljubljani: Gospod Ivan Grile v Chicagu v Ameriki 10 dolarjev to je 24 gld. 29 kr., katere je nabralo tamošnje slovensko podporno društvo „Slovenija“. (Ta znesek je bil ob svojem času pomotoma, ker na kuponu ni bilo nobene pisemne opazke, vknjižen kot naročnina na „Slov. Narod“) Izročimo ga na dotično mesto. Živeli vli rojaki, ki se tudi v daljni tujini spominjajo nesrečnih svojih sobratov!

Brzobjavke.

Dunaj 9. aprila. Sedemletna kruta borba za hrvatsko ljudsko šolo v isterskih občinah Sv. Ivan in Sv. Martin se je v zadnji instanci, pri upravnem sodišču, sijajno dognala. Istorski deželni odbor se je, kot vzdrževalec dotičnih šol, pritožil zoper naredbo naučnega ministerstva glede učnega jezika. Pri obravnavi pri upravnem sodišču je naučno ministerstvo zastopal posl. dr. Kopp. Razprava je trajala tri ure. Ob dveh je predsednik Schönborn razglasil razsodbo, s katero se pritožba isterskega dež. odbora zavrača kot popolnoma neosnovana.

Dunaj 9. aprila. Ministerski predsednik grof Badieni se s finančnim in trgovinskim ministrom odpelje nočoj v Budimpešto, od koder se vrne v nedeljo. V ponedeljek se začne tu konferencije glede skupnega budžeta.

Dunaj 9. aprila. Volitev dunajskega župana je določena na dan 18. t. m.

Dunaj 9. aprila. Urednik protisemitsko-nacionalnega lista „Deutsches Volksblatt“, dež. posl. Vergani toži trinajst dunajskih urednikov, kateri ga dolže, da je kot župan v Mühlendorfu poneveril večje svote. Mej toženci so tudi Schönerer, žid Bloch in prusofska urednika Iro in Wolf.

Lvov 9. aprila. Iz Varšave se poroča, da namerava ruska vlada v poljskih pokrajinah reorganizovati vse šolstvo in v najvišjo šolsko instancijo poklicati tudi nekaj poljskih zastopnikov.

Rim 9. aprila. Laška vojska je bila pri Kasali popolnoma poražena. Polkovnik Stevani je naskočil dervise, pa se moral umakniti. Lahi so izgubili 300 mož in več častnikov.

London 9. aprila. „Daily News“ javlja, da se vrše mej rusko in kitajsko vlado pogajanja glede pristana Port-Artur in da je Kitajska pripravljena, odstopiti Rusiji to velevažno postojanko.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Frana Kastelica posestvo na Kalu; Ant. Maurerja posestvo v Grob-
jah in Ivana Sibenika posestvo v Postojini; vsa tri v
drugič dné 14. aprila v Postojini.

Jozefa Fabia posestvo v Vipavi, cenjeno 1125 gld.,
dné 14. aprila v Vipavi.

Gospe baronice Beatrice Gagern posestva v Mokri-
cah, cenjena 6000 gld. in 11.400 gld., in Martina Semenica
posestvo v Koritnem, cenjeno 20 gld., oba dné 14. aprila in
15. maja v Kostanjevici.

Leopoldine in Barbare Haber posestvo v Št. Petru,
cenjeno 1145 gld., dné 14. aprila in 15. maja v Novem
mestu.

Umrli so v Ljubljani:

7. aprila: Ludvika Burger, delavčeva hči, 20 me-
secev, Trnovske ulice št. 3, pljučni edem. — Roman Štru-
kelj, črevljarski sin, 8 mesecev, Marije Terezije cesta št. 14,
pljučnica.

8. aprila: Viktor Zamljen, črevljarski sin, 5 dni, Pred
prulami št. 29, želodčni in črevesni katar. — Marija
Ukmar, zasebnica, 70 let, Ulice na Grad št. 4, naduha. —
Makso Krenner, vodja kranjske stavbinske družbe, 57 let,
Franc Jožefa cesta III. vila, otrpnenje pljuč. — Neža Zajc,
sprevodnikova žena, 64 let, Sv. Petra nasip št. 65, kap.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8.	9. svečer	736.2	5.1	sl. svzh.	oblačno	0
9.	7. jutraj	734.2	3.8	sl. svzh.	dež	0
"	2. popol.	735.5	10.3	sr. vzhod	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 6.7°, za 1.6° pod nor-
malom.

Dunajska borza

dné 9 aprila 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	122	"	10	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	90	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	984	"	—	"
Kreditne delnice	365	"	50	"
London vista	120	"	40	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	87 1/2	"
20 mark	11	"	77	"
20 frankov	9	"	55	"
Italijanski bankovci	43	"	8	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dné 8. aprila 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	203	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	497	"	50	"
Papirnati rubelj	1	"	26 1/2	"

Št. 9567.

Volitveni razpis.

(2202—1)

V zmislu §. 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto
Ljubljano se daje na znanje, da se bodo letošnje

dopolnitvene volitve občinskega sveta

vršile kakor običajno v mestni dvorani, in da bode volil:

dné 20. aprila III. volilni razred,

dné 22. aprila II. volilni razred,

dné 24. aprila I. volilni razred,

vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne.

Ako bode treba ožje volitve, vršila se bode dan po prvi volitvi, to
je dné 21., oziroma 23. in 25. aprila, tudi od 8. do 12. ure dopoldne v
mestni dvorani.

Izstopijo letos iz občinskega sveta nastopni gg. občinski svetovalci:

a) od III. volilnega razreda:

Dolenc Oroslov,

Hafner Ivan,

Kalan Andrej,

Valentinčič Ignacij,

Zabukovec Jakob;

b) od II. volilnega razreda:

Hrásky Ivan Vladimir,

dr. Tavčar Ivan,

vitez pl. Zitterer Matija;

c) od I. volilnega razreda:

dr. vitez Bleiweis-Trsteniški Karol,

Petričič Vaso.

Voliti bo torej III. volilnemu razredu pet, II. tri in I. pa dva člana
občinskega sveta.

V Ljubljani, dné 18. marca 1896.

Župan: Grasselli s. r.

**Vsled demoliranja hiše v Gospodski ulici št. 6
proda se
stavbinski materijal
okna, vrata, les itd.**

(2201—1)

Natančneje se poizvé tam.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zahvala.

Podpisani izrekamo tem potom najiskrenejšo
zahvalo vsem, ki so nas mej boleznijo in ob smrti
naše predrage, nepozabne matere, oziroma tašče
in stare matere, gospe

Marije Gusl roj. Urbančič

tolažili in nam izrekli svoje sočutje. Istotako
zahvaljujemo se presrečno vsem darovalcem pre-
krasnih cvetic in vsem spremljevalcem drage po-
kojnice k večnemu počitku, sploh vsem, ki so se
nas spominjali o tej bridki priliki.

Ljubljana, dné 4. aprila 1896.

(2203)

Žalnoči ostali.

Kot

(2200—1)

poštna praktikantinja

želi vstopiti gospodstvu. — Ponudbe in pogoje vzpre-
jema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Izprehodne palice

jako fine, elegantno narejene in pri tem pa še ceneje
kakor drugod priporoča v veliki izbéri

FR. STAMPFEL (2149-10)

v Ljubljani, na Kongresnem trgu (Tonhalle).

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2054-5)

za dame in otroke

priporoča z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Enostopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v
srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Anzeo, Ischl, Gmünd,
des. Solnegrad, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, He-
b-Karlova vane, Francova vana, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. gubraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. gubraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnegrad, Dunaj
via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj.

Ob 4. uri dopoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno,
des. Solthal v Solnegrad, Lend-Gasteln, Zell na jezeru, Inmost,
Bregene, Ourih, Geneve, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Bude-
jovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francova vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razna tega ob nedeljah in pramkih ob 5. uri 30 min. dopoldne
osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 50 min. gubraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lp-
skega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Pilsen, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, An-
zeo, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

Ob 5. uri 10 min. gubraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lpškega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Pilsen, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyra, Paris, Geneve,
Ourih, Bregene, Inmost, Zell na jezeru, Lend-Gasteln, Ljubno,
Celovec, Pontabel, Trbiš.

Ob 9. uri 30 min. dopoldne osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 4. uri 45 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubno, Solthal,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.

Ob 9. uri 45 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabela, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. gubraj v Kamnik.
Ob 9. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. večer osebni vlak v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. gubraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne osebni vlak v Kamnik.
Ob 6. uri 30 min. večer osebni vlak v Kamnik. (1705-81)

Latermanov drevored.

Vrt zmešnjav

veliki orientalski

labirint

kateri je v vseh velikih mestih obujal splošno sen-
zacijo je za kratek čas tu razstavljen
in je vsak dan od velikonočne ne-
delje naprej odprt. (2193—3)

AVIZO.

Opozarja se na objavo natisneno v „Slovenskem Narodu“ št. 74 z dne
31. marca 1896, tičejo se zagotovitve dobave drv potom aren-
dovanja za postaji Celovec in Št. Peter za čas od 1. septembra 1896 do
konca avgusta 1897.

Natančnejši pogoji razvidni so do 14. aprila 1896 mej 10. in 12. uro
dopoludne v c. in kr. vojnem oskrbovališču v Celovcu. (2161—2)

Št. 3036.

Razglas.

(2186—3)

Zaradi oddaje

zgradbe gravitacijskega vodovoda za Semič in Črnomelj

razpisuje se splošna ponudbena obravnava s pristavkom, da
se bo oziralo le na take ponudbe, ki se raztezajo na vse vrste del. Cela
zgradba pa obsega sledeče vrste:

1.) Dobava cevi	v proračunjenem znesku . . .	35.807 gld. 32 kr.
2.) dobava armature	" " " . . .	6.216 " — "
3.) stavbinska dela	" " " . . .	14.078 " — "
4.) kopanje jarkov za cevi	" " " . . .	19.160 " — "
5.) prevoznja cevi in armature	" " " . . .	2.400 " — "
6.) montiranje cevi	" " " . . .	8.270 " 10 "

vkup . . . 85.931 gld. — 42 kr.

Na to zgradbo nanašajoči se podatki (stroškovni proračun, stavbinski
pogoji in črtež za orijentovanje) pošljejo se na zahtevo ponudnikom brezplačno.

Ponudniki naj vložijo svoje kolekovane in zapечатene ponudbe z napisom:
„Ponudba za prevzetje zgradbe gravitacijskega vodovoda za Semič in Črnomelj“

do 1. maja 1896. leta

pri vložnem zapisniku kranjskega deželnega odbora. Ponudbam pa se mora
priložiti 5% jamčevine zgoraj navedene svote bodisi v gotovini; bodisi v
obrestnih vrednostnih papirjih po kursni ceni ali pa jim je pridjati pobot-
nico, da se je ta jamščina vplačala pri deželni blagajnici kranjski.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani stavbinski
pogoji ter da se jim v polnem obsegu podvrže. Plačilo, katero se zahteva,
bodi izraženo v odstotkih popusta od jednotlivih cen ali doplačila na te cene.
Navedi se smejo tudi posebne jednotne cene, toda brez spremembe stavbin-
skega popisa. V tem slučaju se mora zračuniti tudi vsa svota zaslužka.

Deželni odbor si pridržuje pravico izmed ponudnikov izbrati si podjet-
nika po svojem prevdaru, ne glede na to, koliko odstotkov kdo odjenja,
ali pa tudi razpisati novo obravnavo.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 2. aprila 1896.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.